Kính Chào Quý Cộng Đoàn

Hôm nay Chúa Nhật thứ II Phục Sinh cũng là Chúa Nhật Kính Lòng Thương Xót của Chúa. Giáo Hội mời gọi chúng ta đáp lại ý nghĩa của sứ điệp mà Thánh Faustina Kownaska đã diện kiến và chứng minh về Lòng Thương Xót của Chúa cho thế giới là vô cùng vô tận.

Thánh Nữ đã được hỏi Chúa về hai nguồn sáng phát ra từ bên ngực trái của Chúa và Chúa trả lời rằng: "Những nguồn ánh sáng trắng nhạt biểu hiện Nước sẽ ban cho các linh hồn nên công chính đạo đức. Những nguồn ánh sáng màu đỏ biểu hiện Máu là sự sống của các linh hồn. Hai nguồn sáng nầy phát xuất từ chính sâu thẳm của Lòng Thương Xót dịu dàng và êm ái nhất của Chúa, lúc Trái Tim của Chúa đang hấp hối thì bị lưỡi đòng đâm thấu và mở rộng ra. Phúc cho những ai ẩn nấu trong sự che chở của những nguồn ánh sáng nầy và Lòng Thương Xót thánh thiện công chính của Chúa sẽ được cứu thoát và không bị giáng phạt". Từ những vết thương ấy, đặc biệt từ canh sườn nơi Chúa bị đâm thấu đã tuôn chảy Máu và Nước, nguồn Ân Sủng thương yêu vô bờ bến đã hòa giải và thứ tha để tái sinh, tiếp tục trao ban ơn cứu rỗi cho chúng ta và cho các linh hồn.

Như trong đoạn Tin Mừng của Thánh Gioan (Ga 20:19-21) khi các Ông còn đang lo sợ, hoang mang và bối rối, Chúa Giêsu Phục Sinh đã hiện ra ban tặng cho các Ông "Sự Bình Anh" để xoa dịu và củng cố thêm niềm tin, sức mạnh trong sứ vụ loan báo Tin Mừng Phục Sinh cho muôn dân. Rồi Người thổi hơi và phán bảo các Ông: "Hãy nhận lấy Thánh Thần, các con tha tội ai thì người ấy được tha, các con cầm tội ai thì người ấy bị cầm lại."

Thật rõ ràng về Lòng Thương Xót của Chúa để minh chứng Ngài không muốn mất đi một con chiên nào, và Ngài đã từng cầu nguyện rằng: "Lạy Cha, con muốn Con ở đâu thì chúng cũng sẽ ở đấy với Con." Vâng đúng vậy, tận trong sâu thẩm của trái tim đầy xót thương của Chúa Giêsu, Ngài muốn ở cùng các Ông, muốn đồng hành với các Ông và muốn ủi an các Ông, sợ các Ông bơ vơ như đoàn chiên không có chủ chăn. Các Ông rất hạnh phúc khi tận mắt thấy Chúa, sờ tận tay, đụng chạm bằng chính con tim con người thật của Chúa đang đứng giữa họ. Các Ông đã được chan hòa ánh sáng yêu thương Phục Sinh, hạnh phúc trào dâng khôn tả khi các Ông hứng nhận Thần Khí, và sự Bình An đích thực từ nơi Thầy mình, chính là Chúa Phục Sinh.

Một điều minh nhiên đáng cho chúng ta thờ lạy kính yêu về Lòng Thương Xót của Chúa khi đang còn treo trên thập giá, Chúa Giêsu ngước mắt lên trời và thưa cùng với Cha: "lạy Cha, xin Cha tha cho chúng vì chúng không biết việc chúng làm." Vâng, từ nơi cạnh sườn ấy, nơi dâng trào Máu và Nước, tuôn suối nguồn Ân Sủng như một Bí Tích Hòa Giải mà chúng ta cảm nhận được sự thứ tha. Ngài đã vắt cạn từng giọt máu, từng giọt nước, từng hơi thở để xoa dịu chúng ta, đưa chúng ta đắm chìm vào trong bể yêu thương ấy, múc lấy nguồn Ân Sủng để được hòa giải với Chúa và anh chị em mình.

Thiên Chúa vẫn luôn kiên nhẫn chờ đợi để chúng ta được đụng chạm, để được thứ tha và để được yêu thương, dẫu rằng đã bao lần chúng ta phản bội và chối bỏ Ngài. Như hình ảnh Tôma yếu đuối, thiếu vắng niềm tin trong sự Phục Sinh của Thầy mình, nhưng Chúa đã chờ đợi Ông, bận tâm đến Ông, yêu thương đến Ông và đã cho Ông đụng chạm đến Chúa để Ông hiểu và nhận ra Chúa vẫn đang cùng một nhịp tim, cùng một rung động với Ông, để Ông hiểu rõ chiều sâu của Tình Yêu Chúa chính là Lòng Thương Xót đã thứ tha cho sự cứng lòng tin của Mình. Ông đã quy phục khi Ông chạm đến Chúa và đã tuyên xưng Đức Tin trước mặt Chúa rằng: "Lạy Chúa của con, lạy Thiên Chúa của con."

Xin Chúa Phục Sinh cho chúng con nhận ra Chúa đang hiện diện, cảm nhận Chúa đang rất gần, ngay bên, trong chính tâm hồn chúng con và nơi những người anh chị em, để chúng con cùng xác tín như Tôma: "Lạy Chúa của con, lạy Thiên Chúa của con." Xin cho chúng con luôn tin rằng Chúa đã cứu độ chúng con bằng suối nguồn xót thương, Chúa đã đau nỗi đau của chúng con và cùng bị thương tích với chúng con, để rồi chúng con cùng được Phục Sinh với Ngài.

Lm Dominic Nguyễn Kim Sơn